

ÅR: Jo, det är riktigt. Det gjorde du. Sedan om man kommer in på nästa film som du har sett; "Black Moon". Har du någon minnesbild när du såg den?

G: Det är samma där att jag kan ha förväxlat kvällarna jag har sett de olika filmerna. Men det är alltså inte helt omöjligt att jag har sett den t ex samma kväll som mordet inträffade, eller dagen innan, eller natten innan.

ÅR: "Fledge" hade du...

G: "Fledge" har jag också sett, ja. Den såg jag också, kommer jag ihåg, inte alltför långt efter premiären. Därför jag ansåg att det var en ganska angelägen film.

ÅR: Hur har vi det med "Amazonas" då slutligen?

G: Den har jag också sett under den perioden, men den kan jag också ha sett i veckan efter mordet. Den är lite oklar.

ÅR: De här filmerna, "Rocky IV", "Black Moon", "Fledge" och "Amazonas", har du sett de på Rigoletto, eller kan du ha sett de på någon annan biograf?

G: Ja, det frågade ni mig också förra gången. Det kan i så fall vara Filmstaden jag har sett dem, sett någon av de här också. Men det är i så fall det enda stället jag kan ha sett de på. Jag tror inte att det finns något annat ställe de har den bion, än Filmstaden. Ja, Saga också förstås, som hade "Morrhår och ärtor".

ÅR: Men du kan ju ha sett dem på icke nattbio, även när det är de här filmerna?

G: Ja, i och för sig. Men de går väl först som nattbio, tror jag, den första tiden.

ÅR: Jaha du.

G: Sen när de blir lite mindre aktuella så går de ut på sidobiograferna s a s, söder och Sveavägen.

ÅR: Ja, Rigoletto kör ju från 19, vanlig biotid och fram som nattbio.

G: Javisst. För det mesta har de ju en två-tre nattbion.

ÅR: Var det vanligt att du gick just på Rigoletto?

G: Ja, det var ganska vanligt. Även Filmstaden, var ganska vanligt. Det är de två som ger de bästa filmerna först.

ÅR: Saga då, som ligger närmast Mon Cheri?

G: Nej, det är oftast så att där finns inga bra filmer, inga såpass bra filmer, enligt mitt tycke, att jag har anledning att gå dit. Jag kan ha gått dit och växlat pengar, eller utnyttjat deras telefon någon gång. Om det var mycket folk inne i, Rigoletto brukar det vara precis packat ibland, så man får ju inte chans att röra sig knappast.

ÅR: Minns du om du har besökt Saga någon gång under den här sportlovsveckan, om vi håller oss till den perioden?

G: Naej, jag har inte sett någon film där, det är jag säker på. Där fanns ingen film då. Det var väl bara "Morrhår och ärtor" då, och då är jag säker på att jag inte har sett någon film där. Om det inte har varit någon annan film där, men jag tror inte det. Har du uppgifter på det förresten?

ÅR: Nej, ja, det finns uppgifter men jag har de inte framför mig. Vi ska se.

G: Men jag vill minnas att premiären också hade varit ett par veckor innan. Jag läste om den i tidningen, men jag tänkte att...

ÅR: Har du någonsin sett "Morrhår och ärtor"?

G: Nej, jag har inte sett den efteråt heller. Den kom ju på video nu, men jag har inte brytt mig om. Annars anser jag inte att det är några dåliga skådespelare. Ekman är ju väldigt duktig, tycker jag. Fast det är ju inte alltid man ser filmen för det. Han är ju teaterspelare också, och ganska intressant som sådan.

ÅR: Du är säker på att "Morrhår och ärtor" har du inte sett?

G: Den har jag absolut inte sett nej. Den vet jag ingenting om. Jag vet inte vad den handlar om ens. Jag läste någon liten rubrik om den, men det har jag glömt.

ÅR: Okej.

FE: Ja, i det här sammanhanget, den här kvällen, frågade jag om du hade sprungit på någon man på Kungsgatan, vid Malmskillnadsgatan. Känner du någon som heter Delgado?

G: Delgado.

FE: Delgado, kanske, jag kan inte uttala det riktigt.

G: Det gör inget. Delgado, ja, nej. Namnet förefaller bekant. Det är ett rätt vanligt namn i varje fall. Måste ju träffat någon, under min tid i Spanien, som hette så. Men Delgado, jag kan inte komma på just nu, eller... Nej, Delgado kan jag inte komma på nu.

FE: Nej, då lämnar jag det så länge.

G: Finns det något förnamn? Det är oftast det som man hänger upp sig på i första hand.

FE: Vi återkommer lite grann till det där sedan. Åke Röst, du hade något att säga nu, eller?

FR: Nej.

FE: Advokaten?

AF: Nej.

FE: Och åklagaren har inget mer nu?

ÅR: Nej, inget mer nu.

Punkt 4

Tunnelbanan

FE: Du bodde i Hallunda tidigare, började vi förhöret med.

G: Mm.

FE: När du åker - det anknykter kanske lite grann till förra frågan -
men vilken tunnelbanelinje åker du, åkte du med?

G: Jag åkte med den röda linjen.

FE: Är det 13, det?

G: Siffrorna hänger jag inte upp mig på. Jag går efter färgerna.
Det är ju i alla fall den i riktning Norsborg. Fruängen är ju
en avvikare.

FE: Har du något minne av att du tiden runt morddagen - vi kan väl
säga en vecka före och en vecka efter - talade med någon utländsk
medborgare på tåget?

G: Ja, det händer nog varje dag, tror jag. Flera stycken kanske.
Det kan vara tio om dagen.

FE: Pratade du med någon färgad man eller kvinna?

G: Jag har inget speciellt minne av någon färgad man.

FE: Du kan inte ange om du träffade någon bestämd person under den
här tiden?

G: Inte någon så där särdeles intressant person, nej.

FE: Åke Röst, har du någonting att fråga om just här? Åklagaren?

G: Skulle det vara någon särskild person där?

FE: Vi får se. Den här personen som jag nämnde som Delgado.

G: Mm.

FE: Kan du ha träffat honom? Försök att erinra dig om du kan ha träffat någon sådan, och den här personen har då anknytning till min förra fråga. Punkt tre, som eventuellt skulle ha sprungit på dig på Kungsgatan vid Malmskillnadsgatan, mordnatten.

G: Nej. Nog är det så här - det är helt klart - att många människor kan känna igen mig och tom veta vad jag heter, åtminsone förnamn. Men jag känner inte alla människor, varken vid namn eller tom ibland känner igen deras ansikten om vi bara har pratat någon enstaka gång. Så att jag kan placera ett visst tillfälle då jag träffade dem, att jag kan liksom...

FE: Kan ni ha sprungit ihop så allvarligt här, så att någon av er har tappat någonting, och någon bockar sig ned eller. Det var inte bara den här lilla "tuschen" utan det har blivit en regäl knuff.

G: Det kan ha varit någon annan dag, men inte den dagen. Jag har inget minne av att jag stötte ihop med någon.

FE: Åke Röst?

FR: Nej.

G: Det har han i så fall glömt, han också. Eller fått fel om.

FE: Åklagaren?

ÅR: Har du något minne av om du över huvudtaget, den här kvällen, har varit i trapporna som går ned från Malmskillnadsgatan till Kungsgatan?

G: Nej.

ÅR: Har du något minne av det, nej?

G: Nej.

ÅR: Kan du ha varit där?

G: Nej, jag tror inte det. Jag har ju ingen anledning att gå upp där. Antingen skulle jag gå på nattbio, eller också skulle jag gå tex till Hötorget någonstans. Det finns ju... Nej, jag brukar inte gå till några ställen där uppe. Jag brukar ha vissa fasta ställen som jag till. Det är genomgående, eller var när jag bodde här i Stockholm, att jag hade några stycken ställen, kanske ett halvdussin ställen som jag brukade dyka upp på.

ÅR: Du har inget minne av det?

G: Nej, jag känner ingen som bor där uppe så att jag hade anledning att besöka heller, faktiskt. Där bodde jag en gång 1973. Sedan dess har jag inte rört mig särskilt mycket där uppe.

ÅR: Mm. Var bodde du då?

G: Då bodde jag på Johannesgatan. Det var ganska tillfälligt. Det var en månad drygt, tror jag. Ett sådant där studenthem, och det är det inte längre, har jag hört.

ÅR: Då har jag inte mer på det här delen, jag antar att du fortsätter sedan.

FE: Tänker du på Delgado?

ÅR: Ja.

FE: Nej, jag tänkte att vi skulle klara av den nu.

ÅR: Ja, just det.

G: Vad heter han i förnamn? För det är oftast sådant som man fäster sig vid, åtminstone jag.

FE: Då ställer jag den direkta frågan till dig; känner du Eduardo Delgado?

G: Jag känner honom tydligen så lite så jag vet inte ens var han kommer från. Jag visste inte att han var från Kuba. Jag trodde ingen h
Talat om det för
U.G.
omtalas sid 52
han var från Peru.

FE: Har du, m a o, pratat med honom?

G: Ja, jag har pratat med honom. Jag har för mig att han jobbade i Gamla Stan. Det måste vara den Eduardo. Visserligen är det ett vanligt spanskt namn. Men Delgado, efternamnet, det har jag ingenting att förknippa med.

FE: Har ni träffats på tunnelbanan?

G: Nja, det har nog hänt att vi har gjort det, ja. Stött ihop på tunnelbanan, när vi åker tåg. Jag vet faktiskt inte var han bor, eller var han bodde.

FE: Mordkvällen, träffades ni då?

G: Jag har inget minne av det, att jag träffade den här personen då.

FE: Kan du ha sprungit på honom vid trapporna till Malmskillnadsgatan på kvällen?

G: Nej, jag tror inte det. Jag har svårt att tänka mig att jag skulle vara i de regionerna. Inte för att jag ogillar flickor - jag menar Malmskillnadsgatan och det här. Ha ha. Men inte just "den typen" av flickor kanske.

FE: Det här skulle då ha varit inte direkt vid trapporna kanske, utan nere vid Kungsgatan.

G: Jaha, jag förstår. Det har inte varit uppe i trappan då?

FE: Nej, närmast lite längre ned.

G: Nej. Att jag kan ha sett honom, och morsat på honom den kvällen, det är ju inte omöjligt. Att han har susat förbi, att vi har pratat; "hur mår du? Jag mår bra", någon slags konversation på det sättet. Men inte...

FE: Men om ni skulle ha sprungit ihop, sprungit på varandra, det skulle du ha lagt märke till?

G: Ja, jag tror det. Det tror jag att jag skulle ha gjort. Det kan hända att man har stött mot varandras axel, det är ju inte omöjligt. Det är ju inte något som är särskilt anmärkningsvärt egentligen. För det händer ju ibland. Det är ju så mycket folk som springer där.

FE: Mm. Åklagaren?

AR: Den här mannen, Eduardo Delgado, du tror dig veta vilken man vi avser?

G: Ja, det är jag inte helt säker på.

AR: Kan du beskriva hur han ser ut då, så får vi...?

G: Han är ganska normallängd, nästan 1.80 tror jag. Han är mörk, och han har ett latinskt utseende, får man lov att säga. Inte alltför typiskt. Han har inte särskilt mycket indianskt utseende, som jag hade tänkt mig eftersom han var från Peru, enligt vad jag visste. Han såg mer renrasig ut. Jag fick nästan för mig att han kom från en "finare" familj, för de blandar sig ju inte med indianer oftast. Jag vet inte om det kan vara den. Men känner ni till om han jobbar i Gamla Stan, på Österlånggatan?

ÅR: Nej, inte just för ögonblicket.

G: I så fall är det ju helt klart att det är han.

ÅR: Nej. Om vi fortsätter där då så får jag fråga dig två mer detaljfrågor. Vi har varit inne på det tidigare. Under den här morkvällen, har det hänt att du har hoppat in i någon bil?

G: Nej. Det har jag inte gjort.

ÅR: "Nej!", säger du bestämt.

G: Ja, det måste jag säga bestämt, för det vet jag att jag inte har hoppat in i någon bil så här, utan vidare.

ÅR: Taxi eller bekants bil?

G: Nej. Jag hade inte råd med taxi för det första, och någon bekant känner jag inte som har bil. Jag känner inte folk som har bil. Jag känner bara fattiga stackare, som åker tunnelbana.

ÅR: Oropesa hade ju bil.

G: Ja, han hade bil, ja. Men nej, jag träffade inte honom den kvällen, det är jag säker på. Det kommer jag ihåg att, sista gången jag träffade honom det var några dagar innan den här accidenten, och då var han hemma hos mig. Det var sista gången jag träffade honom. Att han kan ha flytit förbi på Kungsgatan, det vet jag inte, om man kanske hastigt har hälsat. Det är ju inte alltid man snackar, han kanske hade bråttom.

ÅR: Om du ska förklara för någon att du ska träffa en flickvän, på engelska, vad använder du för ord då?

G: "I'm seeing a girlfriend". "I'm seeing a friend of mine".

ÅR: Du har inget annat ord för det?

G: Nej.

ÅR: Slangord?

G: Nej, det tror jag inte. Nej, jag har inte varit i New York så mycket, precis.

FE: Vill du förklara lite tydligare. Du sade "girlfriend" eller..?

G: Just a friend of mine.

ÅR: Ordet "chicken", vad lägger du i det?

G: Chicken. Nej, inte "chicken" men "chicklet" möjligtvis. Det betyder alltså liten flicka.

FE: "Chicklet", liten flicka?

G: Ja. Diminutiv-form.

ÅR: Använder du det ordet någon gång i den bemärkelsen?

G: Jag vet att det var någon på någon film som använde just ordet "chicklet", och då tar man gärna efter. Lite ^{skämtsamt} ~~spetsat~~ uttryck. Det är ett tuggummi också, förresten. Jag vet inte om det är sockerfritt, det kan jag inte svara på.

ÅR: Om vi återgår till den här mannen som heter Delgado, och som jag är lite osäker på om vi menar samma person, har du någon gång träffat den personen på tunnelbanan?

G: Det måste jag nog säkert ha gjort, därför att jag vet att han åkte tunnelbana rätt ofta. Någon gång gick vi tillsammans ned till tunnelbanan i Gamla Stan. Om det är han, så jobbar han på Österlånggatan, och då gick han därifrån ned till tunneln. Då brukade vi gå tillsammans, och sällskapa och småprata lite grann.

ÅR: Vet du var Delgado bodde?

G: Nej, det har jag ingen aning om.

ÅR: Åkte ni samma tunnelbane-linje?

G: Nja, det kan ju ha varit så att han skulle besöka andra personer, så han har åkt samma linje. Det finns ju rätt mycket utlänningar här, där jag bodde.

ÅR: Då har jag inget mer.

FE: Nehej. Åke Röst, varsågod.

FR: Känner du någon kubansk medborgare som arbetar inom ex sjukvården, lasarett o dyl?

G: Nej, inte vad jag vet.

FR: Inte alls?

G: Nej, inte vad jag vet.

FR: Helt obekant?

G: Inte inom sjukvården nej. Jag kände en som var ambassadör på Kuba, men hon var inte från Kuba. Barnen hade bott på Kuba.

FR: Men det är ingenting som säger att det är någon bekant till dig?

G: Nej. Jag kände en annan som spelade på Continental, var det väl han spelade piano. En kille från Kuba. Det är den enda från Kuba som jag känner.

FE: Advokaten?

AF: Nej tack.

FE: Då lämnar vi den här punkten.

Punkt 5

Lapp med telefonnummer

FE: Gunnarsson, du har tillfrågats tidigare om ett antal namn och telefonnummer som anträffats hos dig.

G: Mm.

FE: Hur känner du Tommy Axelsson?

G: Det har jag inget bestämt minne av alls. Det är ingen särskild person som jag har träffat under någon längre tid. Det måste ha varit något kortare samtal, någon timme kanske, på någon bar eller.. Ingen som jag har haft kontakt med regelbundet i alla fall. Då skulle jag ha kommit ihåg namnet.

FE: Jag försökte rekonstruera, det fanns bland ett av dina beslag och det här vill jag inte göra gällande att det är direkt rätt avskrivet, men efter minnesbild från en del spanare, som såg beslaget så stod det någonting så här:

"150 m² Grängsgatan 3" och under det stod det "Tommy Axelsson, telefonnummer 36 06 85" och under det "Farida" med ett telefonnummer.

När du ser den där lappen, som är en rekonstruktion, så den är inte exakt vad det som låg skrivet hos dig. Kan då ^{du} erinra dig på vilket sätt du har haft kontakt med Tommy Axelsson?

G: Nej, faktiskt inte. Det måste vara en väldigt oviktig person i min umgängeskrets, helt enkelt. Den personen känner inte jag.

FE: Nu kan jag inte fråga dig om du har skrivit det där, eftersom det är jag som har skrivit det, utan...

G: Det är ganska likt min stil.

FE: Jaså? Kan det ha varit i samband med någon lägenhetsaffär? Att du

FE: har sökt lägenhet, eller han har ringt till dig och ville..?

G: Ja, det är inte omöjligt. Jag brukar hänvisa till en dam i, vad ska man säga, Kungstensgatan måste det vara. I närheten av Odenplan, ca 200 meter därifrån. Ibland när jag träffar människor ute på stan, det kan vara på tåget eller någon annanstans, så säger de att "jag känner mig inte bra för jag har ingen lägenhet, det är jobbigt det här". Då brukar jag hänvisa till den här personen.

FE: Men det är inte Tommy Axelsson?

G: Nej. Det kan vara en sådan person kanske som sökte lägenhet, det vet jag inte.

FE: Tommy Axelsson?

G: Ja, jag vet inte. Men det är inte helt omöjligt. Något annat kan jag inte...

FE: Du kan inte erinra dig namnet Tommy Axelsson?

G: Nej.

FE: Åke Röst? Några frågor där?

FR: Jag har en del frågor när det gäller Tommy Axelsson. Den första är från den tiden då du sällskapade, för att använda det uttrycket, med Lena Andersson.

G: Mm.

FR: Det vet du själv, det var väl åren 84-85, kan det vara korrekt det?

G: Nja, inte hela -85.

FR: Nej, men under perioder av det året.

G: Ja, ja. Vi sågs ju sporadiskt då under -85 större delen, och precis som vi gör nu, brukar vi prata med varandra i telefon.

FR: Under den tiden då du sällskapade med Lena Andersson, förmodar jag att hon hade vissa jobb där hon var ute och uppträdde.

G: Mm.

FR: Kommer du ihåg om hon erhöll något arbete i Högalidskyrkan, det gällde en begravning?

G: Jag har hört henne prata om att hon skulle sjunga på en begravning, men var det kommer jag inte ihåg, faktiskt.

FR: Du vet inte...

G: ...Jag hörde det flera gånger från henne, att det var någon lördag eller någon fredag hon skulle ut och sjunga. Det kan ha varit alltså.. Men det måste ha varit någonstans i regionen Stockholm, tror jag, för hon kom tillbaka ganska snabbt.

FR: Men att hon var och sjöng på en begravning i Högalidskyrkan, säger det dig någonting?

G: Nej, jag var inte själv med. Jag följde inte henne dit heller, så jag vet inte. Just den begravningen, eller någon annan heller. Jag kan ha kommit ihåg då, den tiden, men nu vet jag inte, kommer inte ihåg någonting om det där.

Hon fick någon kontakt genom en begravning, berättade hon en gång. Någon som skulle ge henne fler jobb, pratade hon om. Hon sade att det var en väldigt trevlig kille, och det var så att han hade en del saker att erbjuda henne. Det kanske är den här personen då, det vet jag inte. Fast just namnet lade jag aldrig på minnet. Hon sade nog namnet, men det var ju ingen intressant person för mig i första hand. Eftersom inte jag var hennes "manager".

FR: Har du varit det i någon form, försökt att skaffa henne arbete?

G: Nej, det kan man väl inte säga. Det tror jag inte, nej.

FR: Om vi försöker utveckla det där lite vidare att hon efter den här begravningen blev mer eller mindre bekant med någon av sällskapet. Säger inte namnet Tommy Axelsson någonting i samband med den här begravningen i Högalidskyrkan?

G: Nej. Jag känner inte den här personen, jag vet inte alls vem det är faktiskt. Det är ingen som jag har varit tillsammans med.

FR: Du kan inte erinra dig heller, när Lena Andersson fick det här jobbet, och på vilket sätt?

G: Nej.

FR: Enligt henne själv så var du närvarande nämligen.

G: Ja, det kan vara möjligt. Men det är ju många som säger att de kan fixa jobb, och sedan händer det ju ingenting. Det kan man ju inte ta så hårt på alltid.

FR: Nu erhöll hon ett jobb här, och skulle uppträda en viss dag i kyrkan.

G: Jaha.

FR: Och du var med vid det här tillfället, därför...

G: ...Var jag med i Högalidskyrkan!?

FR: Nej, alltså när hon erhöll arbetet så ringde de till henne i bostaden. Det var du och ett sällskap närvarande i lägenheten, hemma hos Lena när hon erhöll det här arbetet.

G: Nej, det vet jag faktiskt inte. Det var inget särskilt som jag hade med att göra, tyckte jag. Så jag lade mig inte i det.

FR: Det kan inte vara så att hon tar telefonen, vid det här tillfället, och ropar till dig eller någon annan i sällskapet att anteckna just det här namnet och telefonnummer, för vidare kontakt?

G: Det är inte omöjligt.

FR: Det är ingenting som säger att det är fel eller rätt?

G: Nej. Det kunde hon ha gjort. Det kan hända att, eftersom jag är skrivkunnig, så kan jag ha satt ned namnet någonstans. Det är inte helt omöjligt. Fast det är ingen person som jag har haft någon förbindelse med, eller någon kontakt med, det vet jag ingenting om.

BYTE AV BAND

G: Nej, den här Tommy Axelsson är ingen som jag har.. Det kan vara möjligt att jag har träffat honom någon gång, och han kanske har presenterat sig, eller jag har sagt vad jag hette, någonting sådant. Men jag tror inte det har varit så att jag har umgåtts med honom. Jag har aldrig haft någon anledning att jobba ihop med honom, det tror jag inte.

FR: Det är ingen som du har blivit bekant med, om vi drar det här vidare med Lena Andersson, på restauranger eller några andra platser? Att du har tagit namnet vid något annat tillfälle?

G: Det kan ju hända att man tar ned namn, men det är ju ofta som man inte ringer upp dem. Det händer ju mera sällan att man tar kontakt med de man har skrivit upp. Man kanske har en massa lappar, ibland, men det är ju inte säkert att man tar kontakt med de för det.

FE: Åklagaren?

ÅR: Vi var inne på att du fick se en rekonstruktion av en lapp som du tidigare har hörts om, som man tog i beslag i din lägenhet på

ÅR: Klövervägen 6. Om du tittar på den här lappen, eller den lapp som inte är den riktiga lappen, så ser du att det står ett datum där uppe som också är hämtat från den riktiga lappen.

G: 20/2 eller 20/9?

ÅR: 20/9 tror jag att det ska vara.

FE: Det är 25/9 -84.

ÅR: Jag är inne på det här med lägenheter. Var bodde du vid det här tillfället?

G: September -84?

ÅR: Ja.

G: Då måste jag ha bott på Värmdö, Gammelhusvägen.

ÅR: Bodde du ensam eller tillsammans med någon?

G: Jag bodde ensam.

ÅR: Då bodde du ensam?

G: Mm, absolut. Det fanns inte mer plats.

ÅR: Nej. Hade du något behov av lägenhet? Sökte du lägenhet under den här tiden, september under hösten -84?

G: Nja, det gjorde jag. Jag gjorde mina trevan ibland. Jag ringde väl upp till kommunens bostadskö. Det kan ha varit även -84, jag gjorde det ja.

ÅR: Du ser det står 150 m² där uppe?

G: Ja, just det. Det var därför jag började undra liksom...

ÅR: Ja, jag undrar också. Kan du ge mig en förklaring?

G: Nej, jag vet inte. Det kan ha varit ett tips jag har fått på lägenhet, som någon har gett, som jag bara har skrivit ned så här.

ÅR: Om du tittar lite under då, så står det Tommy Axelsson och telefonnummer och det är det vi vill veta hur det kom dit. Men sedan står det Farid därinunder och ett telefonnummer. Ger det någon association?

G: Ja, Farid det är ju en kille som jag träffade några gånger, som bodde senast i Huddinge. Sedan har jag inte haft någon kontakt med honom särskilt mycket sedan dess.

ÅR: Vad var syftet med sammanträffandet med honom? Var det något, eller var det bara en kompis som du träffade?

G: Nej, det var bara ett nöje, kan man säga. Jag försökte lära mig lite arabiska och han berättade lite om den historien därifrån, sina hemtrakter och så här. Han gav mig några vokabulärer.

ÅR: Hade du några lägenhets-prat med honom?

G: Med?

ÅR: Farid?

G: Nej, det tror jag inte.

ÅR: Det tror du inte?

G: Nej, absolut inte. Det kan jag inte ha haft. Möjligtvis att jag har velat bo över hos honom någon gång, men det är en annan sak. Inte permanent.

ÅR: Tack, då har jag inget mer att fråga om på den delen.

FE: Advokaten?

AF: Inga frågor.

FE: Då lämnar vi den här punkten om lappen som jag hade skrivit.

Punkt 6

Besök på restaurangerna Daily News Café vid Kungsträdgården och
Martini på Norrmalmstorg 4

FE: Du hörde här Gunnarsson, vilka restauranger jag pratade om; Daily News och Martini. Vet du var de ligger?

G: Ja, de ligger väl vid Kungsträdgården.

FE: Ja, jag sade ju det. Har du besökt Daily News någon gång?

G: Ja, jag kommer ihåg att jag gillade inte det stället speciellt mycket, jag vet inte varför. Det var en ganska tuff atmosfär där, så jag drogs inte dit. Jag har varit där någon enstaka gång bara.

Jag minns att det var en tjej som jobbade i Östermalmshallen, som sedan började jobba där, som hette Barbro. Det kommer jag ihåg. En tjej som jag träffade kanske 20 gånger, under året -83. Hon jobbade då i Östermalmshallen, som sagt. Sedan fick jag reda på att hon var på Daily News, och då var jag där kanske för att se om hon var på plats.

FE: Kan du ha varit där med Lena Andersson vid något tillfälle?

G: Ja, det är ju inte helt omöjligt. Eftersom det var ju ganska nära i tid där -83 och, ja.

FE: Kan du där ha tänkt dig att du har träffat någon kille som heter Tommy Axelsson? Vi har ju pratat nu om Tommy Axelsson, och du säger att du inte vet vem det är. Men kan du ha varit där med någon, för dig okänd person, som har kunnat ev varit Tommy Axelsson?

G: Nej. Om ni har något foto på honom, kanske jag känner igen honom. Men själva namnet...

FE: Det säger dig ingenting?

G: Nej, det rör inte mig på något sätt.

FE: Då ställer jag samma fråga beträffande Martini, som ligger på Norrmalmstorg 4, mittemot Palmhuset.

G: Nej, det enda minnet jag har från Martini, som jag exakt kommer ihåg, är att jag sade till någon som jag hade med mig att "jag gillar den här koppen", som jag drack ur. Det stod "La Latsa" på den. Så jag sade: "hördu du, tror du man kan få köpa den här koppen kanske?" Och då kom han som ägde stället precis förbi, och han hörde när jag sade det. Då sade han "hördu du, stoppa den här på, det går bra, du kan ta den, det är ju bara en kopp, den kan du få" sade han. Vi visste ju inte då att det var ägaren. Sedan var det en annan kille som kom och sade "det är han som äger hela plejset här". Oj då, jag förstod att han var italienare. Det var ju hyggligt, så jag fick ju tacka extra mycket.

FE: Har du varit där tillsammans med Lena Andersson, och kanske någon obekant där också som ev kan ha varit Tommy Axelsson, eller som du kan tro?

G: Nej, jag kan inte ha minne av, det har jag inget minne av.

FE: Nej. Har Åke Röst någon fråga beträffande det här?

FR: Nej.

G: Den här Axelsson, det är en obekant för mig.

FE: Åklagaren?

ÅR: Jag har ett par kompletterande frågor på det här avsnittet. För det första; hur ofta brukar du besöka Daily News och Martini? Ta en i taget.

G: Väldigt sällan. Jag har nog inte varit på Martini mer än kanske högst

G: fyra-fem gånger i hela livet. Och Daily News har jag nog inte varit på kanske ännu mindre. Tre gånger kanske.

ÅR: När var du senast på Martini?

G: Senast eh.. Ja, det var nu härom dagen faktiskt.

ÅR: Det var härom dagen?

G: Mm.

ÅR: Var du på Martini eller Daily News vid något tillfälle i samband med att du hämtades till förhör och greps, och hela det här köret. Alltså efter mordet på Olof Palme, i mars?

G: Nej, det tror jag inte.

ÅR: Det tror du inte?

G: Nej, det har jag mycket svårt att tänka mig.

ÅR: Varför har du svårt att tänka dig det?

G: Jo, därför att det var inget sådant här ställe som jag brukar gå, jag ville inte gå på det här stället så här speciellt. Jag dras inte till Martini och inte till Daily News heller. Jag tycker att det var en tuff atmosfär på Daily News, jag gillade inte det. Folk som kom in där och visade hur snygga de var, tyckte jag. Jag förvånades av att Barbro ville jobba där över huvudtaget. Stället brevid var ju ännu värre. Det var ju bara en massa homosexuella. Det var inte intressant för mig, heller.

ÅR: Då har jag inga mer frågor på den delen.

FE: Advokaten?

AF: Inga frågor.

FE: Vi fortsätter med att förklara för Gunnarsson vad frågorna i punkt 6 avsåg.

ÅR: Det är så här att det finns en person som påstår att han har sammanträffat med Tommy Axelsson plus en annan man som skulle vara du, på beskrivningen, på Daily News och Martini i mars månad -86.

G: Mars månad -86? Jag var ju inte ens där då. Då var inte jag i Stockholm alls, i mars. Förhören kom inte förrän i april. Nej, jag var inlåst hela tiden jag var i Stockholm i mars.

ÅR: Nej, du hämtades till förhör första gången 8 mars.

G: Ja, just det.

ÅR: Sedan låstes du inte in förrän den 12 mars.

G: Ja just det, ni har räknat tiden innan där. Ja, ja. Okej ja. Men jag har inget bestämt minne av någon särskild personlighet som jag har träffat, eller någon viktig person då.

ÅR: Händer det att du kallar dig för någonting annat än Viktor Gunnarsson, eller Åke Gunnarsson?

G: Ja, det kan väl hända när man pratar engelska säger man kanske "Vic Gunnarsson" eller någonting sådant där.

ÅR: När du pratar spanska, vad brukar du kalla dig då?

G: Viktor eller Viktorio. Det är ju snabbast.

ÅR: Har du någon gång kallat dig Peres?

G: Peres? Nej, det tror jag inte. Jag bodde granne med en Peres, en sådan där jättefin gammal skola, som hette Peres Y Galdos. Men inte någonting annat, det förknippar jag inte det namnet med.

ÅR: Har du någon gång kallat dig Garcia?

G: Garcia. Det däremot kan jag erinra mig att jag kan ha kallat mig Garcia. När jag har skojat med någon kanske.

AR: Du pratar spanska, det utgår jag från?

G: Ja, det gör jag.

AR: Bra spanska?

G: Ja, inte helt fel.

AR: Då var den delen avslutad.

Punkt 7

Misstanken

FE: Du underrättades här i inledningsskedet av förhöret om att du kan misstänkas för delaktighet i mordet på Olof Palme.

G: Mm.

FE: Du har ju tidigare hörts ganska mycket om den här misstanken. Nu har vi ställt en hel del frågor här, nu vill jag fråga dig; vad tar du för ställning till den misstanke som delgivits dig? Förstår du min fråga?

G: Vad jag tar för ställning, hur jag reagerar?

FE: Nej, om du anser att du är skyldig eller oskyldig.

G: Nej, jag är helt oskyldig.

FE: Du är helt oskyldig?

G: Det finns inte ens.. Jag menar, lika lite som den lilla ungen som föddes den dagen, lika mycket har jag med det att göra. Absolut. Jag har inte ens tänkt tanken, att Palme skulle mördas. Inte ens tänkt det i huvudet alltså. Mycket mindre att jag skulle gå och

G: mörda honom, eller att jag skulle planera att göra det. Det är ju helt befängt! Jag förstår inte över huvudtaget **hur** jag kunde bli gripen, av alla människor. Det är en gåta för mig, fortfarande.

FE: Vi lägger det därhän, och så ställer jag nästa fråga. Har du något övrigt att tillägga som berör de här frågorna eller övrigt berör utredningen?

G: Ja, alltså man blir ju väldigt illa berörd. Utredningen tar en sådan fart i början, och det sker vissa missgrepp, och man gör så och man gör si och man gör inte alltid allting schysst.

Sedan börjar man helt naturligt tänka "kan man lita på polisen?". Man blir ju väldigt, väldigt frågande. Väldigt undrande. Vågar man lita på polisen? Jag menar, det är precis som om man har hittat på eller konstruerat fram en massa idiotiska anklagelsepunkter, som egentligen inte existerar i verkliga livet.

Allt från krutstänk till en neger som ser mig någonstans. Nu känner jag igen negern, efteråt. Jag har faktiskt fått fram, i och med att jag fick veta var han kom ifrån. Då tänkte jag till lite grann. Aha, det minns jag att det var en "snubbe" som var uppe och snackade på mitt jobb en gång.

FE: Får jag bara avbryta dig lite. Du pratar om en "neger". Vad menar du för neger då?

G: Jag menar nyckelvittnet.

ÅR: Jarlo?

G: Ja, jag vet faktiskt inte vad han heter. Jag har försökt få reda på hans namn, för jag vill ju gärna träffa honom och prata med honom. Hur sjutton han kunde få det här i huvudet.

FE: Ja, då förstår jag.

G: Jag har fått reda på däremot var han kom från. Han kom från ett

G: "lilleputt-land" nere i västafrika, som heter Benin. Det var en gammal fransk koloni. Jag vet att han tjafsade om att huvudstaden hette Porto Novo. Det kommer jag ihåg. Jag skrev ned, på ett fakta-papper - "fakta-sheet" som man säger - några uppgifter om invånarantal, vad man sålde och köpte genom det här landet.

Den här killen var från.. Han stämmer i längden och jag tycker han stämmer i utseendet med den man jag såg där uppe på mitt jobb. Han bara vandrade rakt in i mitt klassrum, i stort sätt, och började prata. Vi hade dörren öppen. Vi brukar vara så här fria och öppna, vi kör med öppet hus nästan.

Då kom han in här, och började tjafsa med mig. Han frågade om jag kan prata franska. Ja, givetvis, sade jag. Prata franska. Och jag förstod ju på hans dialekt, genast, att han måste ju vara från västafrika, med den franska brytningen. Mer visste jag ju inte. Sedan sade han att han var från ett litet land där. Han började skriva på tavlan.

Sedan har jag tänkt efter, nu. Eftersom jag vet var han kommer från, och jag hade uppgifter på ett papper om det här, så tänkte jag att det måste ju vara han då. Eller kan det vara en nära kompis till honom? Den möjligheten finns ju också.

ÅR: När var det här?

G: Det måste ju ha varit när jag fortfarande undervisade invandrare. Alltså 1985, måste det ha varit.

ÅR: 1985. Kommer du ihåg ungefär om det var höst, vår eller sommar? Ja, sommar kan det inte ha varit.

G: Nja, sommarn var vi ju lediga, inte hela, vi var lediga i juli. Det måste ha varit efter juli någon gång. Augusti-september kan det ha varit, eller början på oktober. Jag kommer ihåg att det var en kille från Benin. Just det här lilla "puttelandet". Han var väldigt enträgen och väldigt påstående. Det gick inte att stoppa honom, minns jag. Han verkade vara väldigt säker på saken. Han kom in liksom, och

G: han ville ha reda på vem jag var. Han liksom verkade lite nyfiken, så där allmänt.

ÅR: Var var det någonstans du undervisade då? Var det i skolan?

G: Han ifrågasatte att jag var svensk, minns jag också. Det var på Styrfrämjandet på Hornsgatan.

ÅR: På Hornsgatan?

G: Ja.

ÅR: Var han en elev i klassen?

G: Nej.

ÅR: Så han bara kom in?

G: Han bara kom in utifrån. Jag vet-i-sjutton var killen kom från. Jag har tänkt på det efteråt, jag tycker det verkar konstigt. Han bara vandrar in i klassrummet och börjar tala, börjar hålla föredrag. Han frågade liksom "får jag berätta lite om mitt land?", så kan ju du översätta det till svenska från franska, sade han.

FE: Har du sett honom förr, eller senare efter det?

G: Ja, jag såg ju den här mannen i konfrontation. Men jag är inte säker på att det var just han som var uppe.

FE: I konfrontationen?

G: Ja i den konfrontationen där vi satt mittemot varandra. Då han för det första gjorde bort sig genom att säga "den här mannen kunde inte tala franska med mig, när jag pratade med honom på Döbelnsgatan". Sedan pratade vi i tre-fyra minuter, och han visste inte vad vi hade sagt under de här minuterna. Så han var ju ganska "körd" killen, men ändå var han envis och påstod, han höll fast vid att det måste vara han. Men han var ju inte särskilt smart. Det var ju dumt av

G: honom. Det var dumt av kanske Holmér och hans kompisar att tro på honom också.

FE: Om vi lägger det därhän nu. Är det något övrigt, väsentligt, som du tycker att du vill avrunda den här punkten med, Gunnarsson?

G: Nej, det tror jag inte. Inte i det här läget.

FE: Åke Röst, har du någonting att fråga om?

FR: Ingenting.

FE: Åklagaren?

ÅR: Jag har faktiskt..

G: ...Får jag bara säga en sak till?

ÅR: Ja, du kan ta det först. Jag har tre punkter som jag tror att vi ska prata lite mer om sedan.

G: I och med att polisen har läckt, det är ju helt uppenbart, till tidningar och andra massmedia såpass mycket som de har gjort. Så har jag ställt mig frågan; är det verkligen så här att de försöker driva någon slags förföljelse? Vissa människor inom polisen. Jag säger inte att ni skulle vara involverade i detta, inte alls. Men det måste uppenbarligen finnas några enskilda personer som.. Det är precis som om jag är utsatt för någon slags förföljelse.

Jag vet ju att jag är "grön", jag har ett rent samvete, jag är lätt om hjärtat och känner mig jättebra egentligen. Bara jag kan slippa alla de här anklagelserna mot mig. Jag anser det rena jävulskapet. Det är en förföljelse alltså, i och med att det slås ut i massmedia och blir, så jag kan knappt inte gå på stan i någon stad längre, utan att bli igenkänd och få kommentarer. Det är ju fruktansvärt... Det är påfrestande.

ÅR: Ja, det förstår jag. Vill du ha ett svar från mig?

G: Ja.

ÅR: Jag förstår mycket väl att det är påfrestande. Vi är de första att beklaga att det har läckt ut.

G: Ja, inte bara denna gången, utan hela tiden. Hela -86, hela -87 kommer de med små giftiga saker som de faller ut genom Aftonbladet och Expressen och GT och alla möjliga. Jag frågar mig: finns det inget ansvar inom polisen? Kan de bara ringa upp folk och säga; "hördu du, kan du skriva lite om 33-åringen idag för vi behöver slussa ut lite info på honom, så får du 500 spänn". Jag har ju hört kommissarier säga rent ut att visst förekommer det mutor, att de får lite pengar då.

Jag tycker det låter fruktansvärt. Det luktar "halvdemokrati", eller så som det förekommer i diktaturstater. Inte i ett öppet och fritt land som Sverige. Jag känner mig väldigt främmande här på det här.

ÅR: Det är på det här sättet; som myndighet så har man ett ansvar, man har tystnadsplikt. När det gäller förundersökning så regleras det i särskilda bestämmelser i sekretesslagen.

Den där tystnadsplikten är urholkad genom meddelarskyddet, uppgifter man lämnar till tidningen. Det är väldigt få uppgifter som, bl a då den här 23:10 4 st, men det är uppgifter från telefonavlyssning, uppgifter som gäller kvarhållande av postförsändelser, där tystnadsplikten bryter meddelarplikten.

Det har man sagt att, det är för att man ska värna om yttrandefriheten som en demokratisk rättighet. Det för också med sig att, vi (jag som åklagare, Axel Morath som undersökningsledare, Ulf Karlsson som spaningsledare) får inte forska efter läcka. Det är straffbart, enligt bestämmelser i tryckfrihetsförordningen.

AR: Däremot kan man naturligtvis forska efter om de har fått pengar. Då kommer saken i ett annat läge. Nu har jag inte tagit del av vad som står i massmedia idag. Men jag antar att jag kommer att bli något förargad själv, när jag ser det.

Så långt våra lagliga möjligheter sträcker sig, så kommer vi att ta itu med det.

G: Jag anser att det skulle vara mera schysst om man höll sig till det man absolut, till 100 %, vet. Inget annat får komma ut. Så länge man inte vet att en människa har gjort en sak så får man inte ens säga det att han är misstänkt. Där måste gränsen gå. Förlåt att jag höjer rösten. Jag anser att där finns ett hål i lagen, som måste fyllas upp. Det är helt vansinnigt. Då kan vem som helst gå ut och anklaga folk för vad som helst, och det kan bli katastrofala följder för den människan.

Vad polisen, de som har läckt inom polisen, gör här är ju att försöka förstöra mitt liv. Vad har de för glädje av det? De vet ju inte ens. De har inga fakta. De bara tror att de har det, för att de har en massa vimsiga vittnesuppgifter. Att helt köra ned en människa till marken utan att veta. Bara gå på vittnes-uppgifter, det är ju mycket farligt, anser jag.

AR: Åter till förhör. När jag har lyssnat på dig, de här timmarna, så är det tre saker jag gärna skulle vilja plocka fram ur våra papper, för att titta på och fråga dig om. Det är när det gäller biograf-föreställningarna på Saga, som jag känner mig lite osäker på vilka de var. Sedan ska jag se om vi kan ordna så att du kan få se lite fotografier, innehållande diverse personer och se om du känner igen dem. Vi tar en liten paus.

FE: Med andra ord tar vi och vilar oss kl.15.10.

FE: Förhöret återupptas kl.15.25. Varsågod åklagaren.

AR: Du kommer ihåg att du talade om, vi frågade dig om en Delgado, och vi fick uppgifter från dig att du trodde att det var en peruan.

AR: Då drog jag mig till minnes att du, i det förhör som hölls den 8 mars -86 här på kriminalen, hade sagt följande: (sid 18 i det utskrivna förhöret, det är ett dialogförhör) man talar om hur du gick hem och då säger du att du vet inte om du gick under tunnelbanan där, ibland gör du det bara på skoj. Sedan säger förhørsledaren: "Och det gjorde du den här kvällen?". "Ja, jag gick under vägen.", svarar du. "Mötte du några människor under den här vägen, som du känner?". "Nej, det gjorde jag inte", svarar du. "Jag träffade någon som jag känner nere i tunnelbanan, som jag sett någon gång så där. Det var en kille från Peru, tror jag. Han ville jag skulle hjälpa honom med översättning, men det var helt flyktigt". Vem är denne från Peru, är min fråga?

G: Ja, det undrar jag om det inte var han. Därför jag känner inte så väldigt många därifrån. Jag känner några kvinnliga personer också från Peru, som jobbar i Gamla Stan. Jag tror de jobbar ihop med den här killen, i så fall, om det är han.

Jag vet att det var någon som tog kontakt med mig om någon slags översättning. Jo, nu vet jag vem det var! Har vi inte haft det uppe förresten förut? Det var ju den här killen som stack till Brasilien efter mordet precis.

FE: Vad hette han?

G: Han hette...ja, exakt nu. Han måste ju finnas i en av mina adresslistor där. Vad sjutton hette han nu. Han var fotograf bl a. Det måste ha rört sig om en sångtext som han ville ha översatt där. För han kom hem till mig sedan. Jag sade att du får komma hem, så får vi i lugn och ro gå igenom den här texten. Det gjorde han också. Sedan skildes vi åt. Då träffades vi väl bara sporadiskt så här att vi morsade på varandra, efter det sedan. Vad sjutton hette han nu då?

FE: Hade du Åke något att säga? Nej.

G: Men han måste ju finnas där, namnet på honom.

ÅR: Nej, den här står bara i luften då när du började prata om Delgado från Peru, då associerade jag till detta.

G: Ja, ja. Nej, jag tror inte det var Eduardo den gången, utan det måste ha varit den här. Men han är inte från Peru. Han var från Latinamerika. Han måste ha varit från Arge..nej, Chile var han ifrån. Och han var fotograf vet jag. Han var ihop med en tjej i Gamla Stan, som var diplomat påstod han. Jag känner inte henne. Hon hette Karin Malm, tror jag tom. Jag minns jag skrev ned det i listan. Jag kollar mina listor lite ibland efteråt.

ÅR: Men det var inte Eduardo, du träffade då?

G: Nej. Om det gäller översättning måste det ha varit han den där fotografen. Det var någon som berättade för mig sedan när jag kom till Stockholm, efteråt här, att den här killen han stack till Brasilien någon vecka efter.

ÅR: Efter mordet?

G: Ja, eller någon vecka efter första förhöret med mig. När de hade fått reda på att jag satt där, eller de förstod att jag satt där. För det var ju en del andra som, Antonio kom väl in också? Så han hade kanske pratat brevid munnen, det vet man inte, nere på något av sina stamställen där.

ÅR: Nu hoppar vid s a s. Har du vid något tillfälle sökt anställning på Västergårdsgymnasiet i Södertälje, under våren -86?

G: Ja, det var en hel massa. "En hel massa" kan man väl inte säga, men det var en liten lista på tänkbara jobb där, som jag skulle försöka ta fram. Västergårdsgymnasium? Det är så att man får ju en sådan här broschyr, eller vad jag ska säga, på olika, möjliga jobb, från arbetsförmedlingen. Då går man igenom den, och då stryker man för vissa här. Det kan vara möjligt att jag har strykt för just den här, och kanske tom ringt upp de och frågat om ni har någon möjlighet att anställa mig nu vårterminen. Så det är inte helt uteslutet. Men jag kommer inte ihåg det här i någon

G: speciell bemärkelse.

ÅR: När det här mordet inträffade, den 28 februari, då var du anställd och jobbade med vad?

G: Jag jobbade... Jag var på Sundbybergs Gymnasium. Jag hade då hand om turistlinjen, kursen i turism som det heter. Det var alltså en sådan här postgymnasial kurs. De ville ha en som har lite grann praktisk erfarenhet, samt någon som har läst någorlunda turism. Man behöver inte vara doktor i det, men man bör i alla fall vara lite grann bevandrad och ha gjort en del resor själv, dvs där ligger den praktiska erfarenheten, eller har varit reseledare.

ÅR: Under den här vårterminen -86, när terminen pågick, sökte du några nya jobb då?

G: Nej. Ja, det är klart att visst ringde jag upp en del där, det gjorde jag ju. För jag hade inte så många timmar, jag hade bara halvtid, så jag försökte få några timmar till.

ÅR: Jaha. Har du någon minnesbild av att du ringde just till Västergårdsgymnasiet i Södertälje?

G: Nej, det är inget som jag kommer ihåg därifrån. Per telefon, möjligtvis, kan det ju ha varit, förekommit något samtal.

ÅR: Då har vi bara en grej kvar då Åke. Vi tänkte att du skulle få titta på lite fotografier - det är inte så många - och se om du känner igen någon där.

FE: Om du känner igen någon kan du väl säga det högt, vilket nummer det är?

G: Ja. Det är ingen av de här som jag känner igen ansiktet på. Det här ser ut som en latinamerikan, men det har jag inte träffat.

FR: Du kan ju ange de med nummer då, om det är någon som....

G: Nej, ingen av dem heller. Helt obekanta.

ÅR: Helt obekanta?

G: Ja.

FE: Nu har du fått se på 24 st fotografier, men du känner inte igen någon av dem. Är det rätt, Gunnarsson?

G: Ja, det är helt rätt. Jag som känner rätt mycket folk, jag är förvånad att jag inte känner igen någon.

FE: Har advokaten något att fråga om den här punkten?

AF: Nej tack. Inga frågor.

Punkt 8

Pass

FE: Jag måste fråga dig, Gunnarsson, varför du har slitit bort sista sidan i ditt pass, som du lämnade över till oss?

G: Ja, det är praktiskt bara, därför när man söker andra visum så kan det var så här - jag vet av erfarenhet - att folk tittar på vad det står där. Och det är amerikanska ambassaden som har det här oskicket att de gör en stämpel där, och där står det "application recieved". Det där vill jag inte att det ska stå där, för då får jag inte visum ens till Frankrike. Då får jag inte ens visum nästeväg. Mycket mindre Australien eller Brasilien, eller något annat land. Så då har jag ingen chans att resa över huvud taget. Jag menar, det är ju inte alla länder som är så intressanta. Det är rent praktiskt bara.

FE: Har Åke Röst någonting mera att fråga om?

FR: Nej, ingen fråga.

ÅR: Ja, som vanligt. Det här passet som var utslitet, när gjorde du det?

G: Passet som var utslitet?

ÅR: Ja, sidan som var utsliten.

G: Jaså, sidan som var utsliten. Det gjorde jag innan jag sökte de här visumen. För det finns risk att man inte får några visum. Det är ju helt vansinnigt, jag menar, ha en sådan här stämpel. Jag sade till amerikanarna "nu får ni inte stämpla igen, för jag vill inte ha det".

Det är precis som när man åker in i Israel. Då säger man till de här gubbarna; "hörni Mr Israel, var snäll och stämpla inte där", för då kan inte jag åka in i något arabland. Sedan nästa gång jag kommer tillbaka till Israel, så är det mer problem. Då ställs massa frågor, och jag kanske inte ens kommer in i Israel, just därför att det är arabiska stämplor.

ÅR: Du sökte - vill jag minnas - visum till Frankrike den 4 januari?

G: Det stämmer.

ÅR: Det måste alltså vara gjort dessförinnan.

G: Mm.

ÅR: När var du uppe på USA:s ambassad sist?

G: Det var i somras.

ÅR: Jag har för mig att det var...

G: ..Ja, i höstas var det. Förlåt. Ja, sista gången.

ÅR: Då måste det ha varit någon gång mellan oktober -86 till 4 januari -87?

G: Ja. Det är ju helt hopplöst om man har den där stämpeln.

ÅR: Vet du var du befann dig när du slet ut den här sidan?

G: Det gjorde jag hemma.

ÅR: Hemma i Jämjö?

G: Ja.

ÅR: Då har jag inte mer att fråga.

G: Man kan ju inte stoppa dem. Man kan inte vänligt säga: "Hördu du, var snäll och sätt inte stämpeln här, ni har ju era datauppgifter ändå". Helt löjligt.

FE: Advokat Gunnar Falk, har du något att fråga?

AF: Nej, det har jag inte.

Förhöret avbryts kl 15.40 och återupptas kl 16.00, med samma närvarande som tidigare.

Punkt 9

Konfrontationen med Delgado 1988-01-19

Var är konfr. insp.

ÅR: Det var ju en person här inne i rummet som säger sig ha sett dig. Känner du igen honom?

G: Nej, jag känner inte igen honom.

ÅR: Du känner inte igen honom?

G: Nej, och det måste bero på att jag har sett honom bara ett par gånger, på tåget eller på gatan. Det har inte varit någon närmare kontakt.

ÅR: Han berättar ju när han kommer in här, att han har stött samman med dig mordnatten på Kungsgatan. Har du någon minnesbild av det?

G: Nej, det har jag inte. Det är inte otänkbart att jag har stött på

G: honom, axeln på honom så han kanske har tappat lite balans och tappat sin cigarr, som han sade. Det är ju inte omöjligt. Men det är inte något som jag har fäst mig vid, just den kvällen. Eller om det har varit någon annan kväll. Det är liksom ingen större incident för mig. Sådant händer ju då och då. Att man kanske kolliderar med en person.

ÅR: Han säger dessutom att du kom springande nedför trapporna från Malmskillnadsgatan. Har du någon minnesbild av att du har gjort det?

G: Nej, jag har ingen anledning att springa i de trapporna. Det har jag inte gjort.

ÅR: Det är just därför det vore så bra att få reda på vad du gjorde den här tiden, så att vi kan ställa det mot sådana här uppgifter. Förstår du?

G: Javisst. Men jag har inte varit där uppe och sprungit faktiskt. Det tillhör inte mina "revir", där uppe, helt enkelt.

ÅR: Men det värsta är ju att du inte kan lämna några uppgifter om vad du hade för dig från det du lämnade Mon Cheri till dess du kom till Mc Donalds.

G: Mm. Men det är som jag sade förut här att, det kan mycket väl vara så att jag har gått över till Hötorgssidan, gått in på något ställe. Där finns ju ett par ställen som är öppna ganska sent på kvällen. Mon Cheri visste jag ju, det stänger klockan tolv, så där måste jag ju ut någon gång före tolv. Alltså så har jag antagligen gått in någonstans där innan jag drog tillbaka hem, om jag inte har gjort det direkt. Men det har jag ju inte gjort eftersom - jag får väl lita på de här tre männen på Mc Donalds. Jag har ju ingenting, jag är ju "såld" där. Jag menar, jag har ju ingenting annat att...

ÅR: Ja, det är det som inte är bra.

G: Jag är ju inte säker på att de har träffat mig just den kvällen. Jag är inte säker på att de är säkra på det. Det kan ju vara så att de tycker att det passar bra att säga så.

ÅR: Det är därför det vore så bra att veta vad, enligt dig själv, du gjorde de här timmarna.

G: Mm. Jag har inte gjort något, som bokhandlaren hade sagt, för uppmärksamhet. Jag har gått in på något ställe bara för att värma mig i så fall.

ÅR: Men vad är det då - eftersom du inte säkert minns vad du gjorde - som gör att du kan säga att det inte var du som sprang i trappan från Malmskillnadsgatan?

G: Jag minns att jag rör mig inte där liksom. Det är väldigt, väldigt länge sedan jag var i de regionerna. Jag springer inte upp där. Jag har liksom inget ställa att gå till där. Jag är sådan att jag har väldigt lätt för att träffa tjejer, så jag behöver inte gå upp där liksom och plocka upp någon.

ÅR: Nej, nej. Det är inte det vi på något sätt påstår.

G: Det vet jag. Men det är en anledning till att jag går inte där igenom. Det är inte mina stråk.

ÅR: Man kan ju mycket väl gå upp i de här trapporna utan de avsikterna.

G: Ja, i och för sig. Men vad skulle jag göra där, jag vet inte. Det är likadant med den här snubben på Döbelnsgatan. Han kom och påstod lika tvärsäkert han. Jag tycker det är horribelt, därför den snubben är lika lite säker fast han försöker se säker ut. Men även han är helt osäker egentligen, på att han har sett mig på Döbelnsgatan.

ÅR: Men Gunnarsson, det är ju det som gör din situation så svår. Att de står här och säger säkert - både han på Döbelnsgatan och

ÅR: den här mannen - att de har sett dig, den ena på Döbelnsgatan och den andra på det här stället....

G: ...Men "Döbelnsgatan-killen" kan du ju klippa av, han var inte...

ÅR: ...Vänta nu lite. De påstår alltså med säkerhet att de har sett dig, och du säger "jag var inte där, men jag kan inte säga var jag var".

G: Och då frågar jag mig, har de något intresse av att säga det? Något speciellt intresse?

ÅR: Såvitt jag kan förstå så har de inte det.

G: Nej, nej. Men kan de ha liksom en... Jag har spekulerat i om den här negern, nyckelvittnet. Han var inte så där väldigt bekant med landet Sverige. Kan han ha fått för sig kanske att, det kan finnas lite "tips-pengar" här om de får tag i en kille, låt oss säga, nu i dagarna. Då ska jag passa på att lämna, så kanske jag kan få bidra till att den här killen åker dit. Jag har ju pratat med människor, och människor kan resonera i de här termerna. "Visst skulle det vara kul med lite tipspengar". Eftersom de inte känner till hur vi jobbar här.

ÅR: Men Gunnarsson, det är ju därför du fortfarande är misstänkt. Det är därför du hörs som misstänkt.

G: Jovisst. Men det är ju inget som bevisar någonting. Det är bara ett enskilt vittne som kan hitta på en historia helt enkelt. Jag frågade just därför: "hade du någon i sällskap?". "Nej", sade han.

ÅR: Men ett enskilt vittne som påstår vissa saker, det kan man ju inte bara slå bort och säga att han ljuger. Man måste ju då pröva de uppgifterna från polis och åklagarhåll, och också då eventuellt från domstolshåll.

G: Men jag kan svära på att de här grabbarna har jag inte sett, och jag har inte umgåtts med någon av de här. Men den här negern! Det kan ha varit han som var uppe på min arbetsplats en gång.

ÅR: Med "negern" menar du Jarlo?

G: Ja, nyckelvittnet s a s. Som inte var något nyckelvittne, det var bara ett tänkt nyckelvittne, enligt Holmérgruppen, anser jag.

ÅR: En annan sak. I anslutning till det här med Delgado. Du är av den uppfattningen, om jag förstår dig rätt, att pojkarna lämnade Mon Cheri före dig?

G: Ja.

ÅR: Du gick först, och du sedan?

G: Mm.

ÅR: Kan du ha misstagit dig på den punkten?

G: Nej, jag tror inte det. Inte om jag har lämnat den uppgiften i de första förhören.

ÅR: Ja, det har du gjort.

G: Det minns jag att jag hade min bok här och jag hade någon tidning som jag hade tittat i. Jag hade inte bara stuckit så här, jag hade säkert sagt "hallå" eller "hej" eller gjort någon slags hälsning innan jag lämnade den platsen. Det brukar jag alltid göra. Det gör jag alltid. Jag säger "hej då", eller vi kanske ses på onsdag eller på söndag eller något sådant. Jag dröjde kvar ett par minuter efter det, det är jag säker på.

ÅR: Pojkarna är - som du kanske förstår av min fråga - av den uppfattningen att du gick först, och de satt kvar några minuter efter det

AR: du gick.

G: Ja, men jag vill minnas att de hade mer bråttom än jag. Så de sade att om vi ska hinna se den här filmen måste vi dra nu, ursäkta men vi måste dra nu. "Det var trevligt att prata med dig", det tyckte de. Sedan stack de, nedför trapporna. De var snabbare än jag där. Men de kan också ha misstagit sig. Det är inte helt omöjligt. Just därför att man vänta, och det tycker jag är väldigt skumt, man väntar såpass länge, man är inte särskilt ivrig på att få tag i de här lite snabbare. Det tar ju misstänkt lång tid innan man får tag i de här pojkarna. Därför tror jag bara att man är intresserad av att "nita" mig, från något håll. Det är min misstanke.

AR: Om vi bortser från vad polisen har gjort i det skedet, eller inte gjort och håller oss till sakuppgifterna, så. Du är alltså säker på att du gick sist?

G: Ja.

AR: Okej, då har jag inte mer att fråga.

FE: Har du någon fråga, Åke Röst?

FR: Nej.

Förhöret avslutas kl 16.15.

FE: Vill du ha den här biten uppspelad, eller godkänner vi de på samma premisser som advokaten sade förut?

G: Ja, jag litar på att ni skriver av protokollet rätt.

FE: Ni ska få läsa det.

Krinsp
Bertil Ekelund